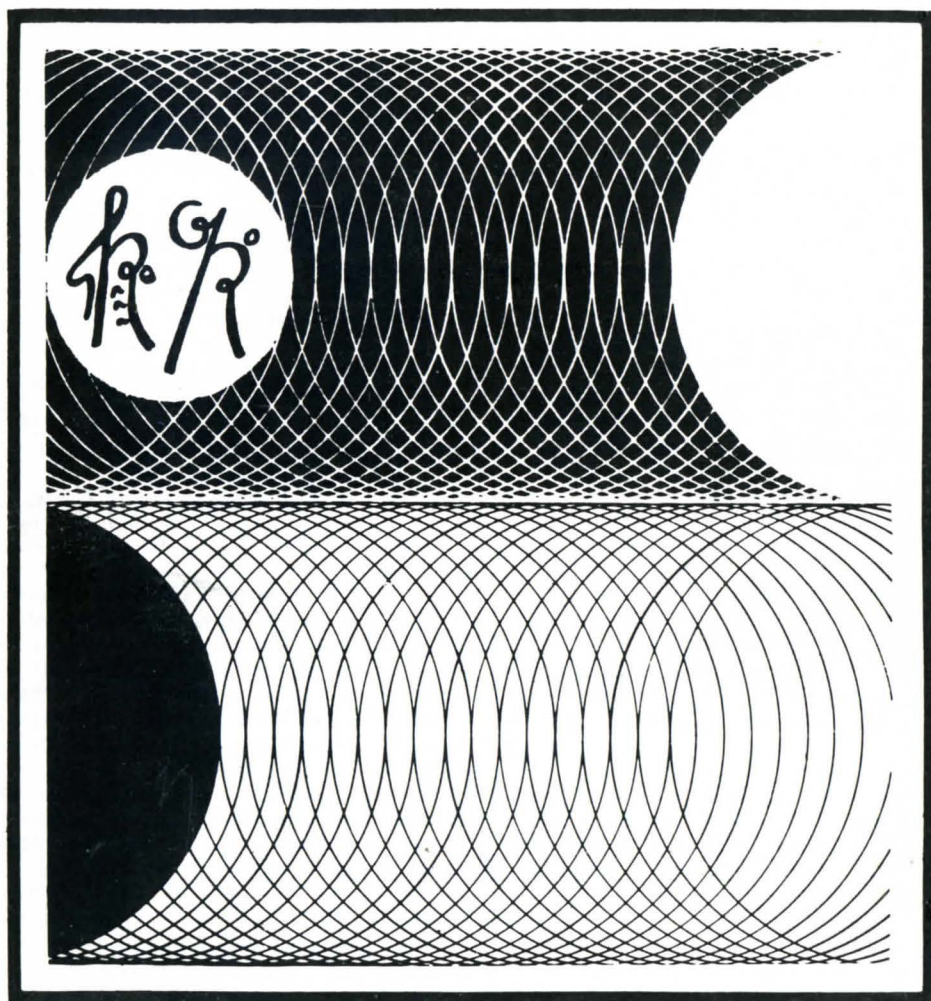

I detta nr: Öppet brev till TAGE ERIKSSON, FOA

SVENSK IGAP JOURNAL

Officiellt organ för IGAP i Sverige

ADRESS:

Svensk IGAP
Box 151
575 00 EKSJÖ

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

S. Thor-Leif Dahnielson
Tel. 0381/137 69

IGAP-REPRESENTANTER I:

Amerika, Australien
Belgien, Brasilien
Danmark
England
Finland
Holland
Indonesien
Japan
Kanada
Mexiko
Norge
Schweiz, Sverige
Tyskland
Österrike

SVENSK IGAP JOURNAL utkommer en gång i månaden och kostar i abonnemang kr 17:- (12 nr). Postgiro 12 85 92, S. Dahnielson, Eksjö.

OBS! COPYRIGHT IGAP!
ALLT EFTERTRYCK UTAN SKRIFTLIGT
TILLSTÅND AV UTGIVAREN FÖRBJUDET!

TIDSKRIFTENS SYFTE

★ SVENSK IGAP JOURNAL är ett led i det International Get Acquainted Program - IGAP - som år 1959 startades av den amerikanske filosofen George Adamski (1891-1965) bl.a. i syfte att ge alla människor möjlighet att följa med i vad som sker på de flygande tefatens område. Hans hopp var, att så många som möjligt genom övertygelse skulle acceptera det faktum, att vi har besök av människor från andra planeter; människor, som följaktligen måste vara i besittning av en avancerad kunskap, vilken skulle kunna vara oss till hjälp vid lösandet av de problem mänskligheten står inför.

★ SVENSK IGAP JOURNAL är det mest epokgörande, som någonsin hänt på den svenska UFO-fronten. Den lovar att utgöra ett starkt motstånd mot de element, som försöker förvränga den faktiska bilden, eller t.o.m. försöker tysta ned hela saken.

★ SVENSK IGAP JOURNAL kan, genom IGAP:s omfattande representantnät, vari återfinnes några av världens främsta UFO-expert, och genom direkta och indirekta kontakter med i sammanhanget berörda privata och statliga institutioner, presentera nyheter från alla länder som kan vara av värde i vår strävan att ge allmänheten kännedom om vad som sker.

★ SVENSK IGAP JOURNAL presenterar inte bara UFO-nyheter av det vanliga slaget; den talar rent ut och rakt på sak - vi vill åstadkomma en reaktion. Den avser att påvisa varje företagande i riktning mot den sanning vi accepterat, men som ännu inte officiellt accepterats eller erkänts i vidare kretsar. Den klär av UFO-saken och låter den nakna sanningen stå fullt synlig för alla.

Då George Adamski - som av påven Johannes XXIII belönades med en guldmedaljong som tack för sina insatser - startade IGAP, förklarade han att programmet måste baseras på verkligt sunt förnuft, och att all mysticism och ockultism måste hållas utanför; en riktlinje SVENSK IGAP JOURNAL utan undantag följer.

★ SVENSK IGAP JOURNAL sänds till vårt lands civila och militära auktoriteter, till ledare inom kyrkan och vetenskapliga kretsar, samt till de ansvariga för press, TV och radio.

★ SVENSK IGAP JOURNAL är politiskt, religiöst och sekterskt obunden.

Redaktionellt

Oidentifierade flygande föremål observeras dagligen världen över; de visar sig på radarskärmar och registreras på foton och filmer. En Gallupundersökning, som utfördes för några år sedan, visade att 5.000.000 (FEM MILJONER) amerikaner sett vad de trodde var flygande tefat. Även om vi kan anta att ca 90 % av dessa iakttagelser möjligen är misstolkningar av naturliga företeelser, så återstår ändå FEMHUNDRATUSEN observationer av UFOs.

ENBART I USA!

Tefaten har setts, och ses, inte bara av hundratusentals "vanliga" människor, utan också av tusentals specialister inom olika områden, såsom piloter, astronomer, poliser, militärer, vetenskapsmän, etc, men likväl behandlas fenomenet varje gång som en enstaka kuriositet. Sällan sätts observationer i relation till alla de iakttagelser, som gjorts världen över under de senaste 23 åren och som tydligt visar, att detta INTE är något isolerat fenomen, utan ett världsomfattande reellt skeende. Istället hålls allmänheten fortfarande genom antingen intetsägande eller förlöjligande uttalanden om UFOs i fullständig okunnighet om vad som verkligen händer.

Orsaken till den myndigheters och massmedias neddämpningsattityd, som just nu är speciellt märkbar, kan mycket väl vara det ökande Colorado-projektet, som genomfördes under ledning av dr Edward U. Condon. Projektets negativa slutresultat (som bevisligen var förutbestämt innan arbetets start) utgjorde det största fiasko som någonsin drabbat UFO-forskningen, och medförde bl.a. att det amerikanska flygvapnets officiella tefatsforskningsorgan, Project Blue Book, lades ned.

Med detta menar vi inte att de svenska myndigheterna skulle vara inblandade i någon global sammansvärjning. Vi påstår inte heller att alla de delaktiga är medvetna om sina roller i denna världsomfattande "nedtystnings-aktivitet", som George Adamski brukade kalla "tystnadsgruppen".

MEN DET FINNS VISSA SAMBAND SOM DET INTE GÅR ATT BORTSE FRÅN!

År 1953 utfärdade CIA rekommendationen till USA:s Flygvapen att "minska allmänhetens intresse för tefaten". Följaktligen har denna uppmärksamhet legat till grund för alla US Air Forces företaganden

i UFO-frågan - dvs även Project Blue Book, som inför hela världen gav sken av att vara en ärlig ansträngning att lösa tefatsfrågan. Denna USA:s hållning har helt naturligt haft ett starkt inflytande på världen i övrigt.

Blue Books och Colorado-kommitténs svenska "motsvarighet", Försvarets Forskningsanstalt, avdelning 2, hade nära kontakter med Condon-gruppen. ROBERT J. LOW - Colorado-projektets samordnare - BESÖKTE FOA UNDER PROJEKTETS GÅNG.

Sedan 1965 har FOA handhaft registrering och undersökning (?) av UFO-rapporter, en uppgift som man övertog från Försvarsstaben, vars tefatsverksamhet avslutades med kommunikén om att tefaten inte existerade och att rapporterna saknade MILITÄRT värde. Tyvärr övertog FOA även Försvarsstabens negativa attityd, vilken tydligt återspeglades i den artikel som för några månader sedan publicerades i FOA-tidningen - omnämnd i många dagstidningar i hela Skandinavien - där tefaten avfärdades som satelliter och feltolkningar av olika slag. Att 5-10 % INTE GÅR ATT FÖRKLARA säger man bero på att rapporterna varit så ofullständiga att man ej kunnat få någon klar bild av iakttagelsen - något vi ska återkomma till längre fram.

Det intressanta är att FOA inte anser sig ha någon UFO-undersökningsverksamhet, utan att dess arbete med tefaten enbart är "en form utav service. Folk vill ju ha någonstans att vända sig".

Desto besynnerligare synes det att FOA anser sig kapabelt att så kategoriskt avfärda tefaten...

Vi ser alltså här varifrån allmänheten får sin information rörande UFO-saken, och vi anser inte att detta förhållande är ansvarsfullt med tanke på det förtroende man bör kunna hysa för myndigheter. För att kunna lägga fram en sann bild av vad som verkligen pågår; en bild fri från ogrundade förnekanden, men också fri från ockulta fantasier och önskedrömmar som tyvärr gör sig gällande hos så många "tefats-troende", vilket åstadkommit UFO-saken så stor skada; måste man ha genomfört noggranna studier och ha nått RESULTAT, som bygger på bevisbara fakta.

VI VET VAD SOM FÖRSIGGÅR ÖVER VÅRA HUVUDEN!

Det kanske är signifikativt, att när tidigare presschefen vid FN, Colman von Keviczky, lade fram ett förslag till generalsekreterare U Thant om sammankallande av en delegation UFO-specialister för deltagande vid en konferens om det fredliga utnyttjandet av världsrymden, fanns bland de 21 namnen TRE REPRESENTANTER FÖR IGAP!

Kanske ger det en liten antydning om, att VI VET VAD VI TALAR OM!

Förvisso är det fel, att allmänheten ska överöas med bortförklaringar och avfärdanden. Den har rätt

att kräva korrekt information om vad som sker; information som inte inskränks genom en policy, som medvetet eller omedvetet står under inflytande av CIA.

VI ÄR FRIA FRÅN SÅDANA INSKRÄNKNINGAR!

VI HAR GENOM MÅNGA ÅRS STUDIER OCH GENOM EGNA PERSONLIGA ERFARENHETER NÅTT FRAM TILL VISSHET OM DET FAKTUM, ATT UFOS ÄR VERKLIGA FARKOSTER FRÅN FRÄMMAN-DE PLANETER!

Ett öppet brev...

Laborator Tage Eriksson
FOA, avdelning 2

STOCKHOLM

Laborator Tage Eriksson!

Sedan 1965 har Försvarets Forskningsanstalt, avdelning 2, handlagt de rapporter som gjorts rörande oidentifierade flygande föremål över vårt land. Såsom ansvarig för denna verksamhet har Ni otvivelaktigt insett det faktum, att de förklaringar, som blir följden av de resultat Ni erhåller accepteras som nära nog evangelium av nyhetsmedia och därmed följaktligen av allmänheten.

Ert arbete med UFO-saken är mycket begränsat. Enligt Er egen uppgift uppgår det till någon timme per dag, och består då av brevskrivning och telefonsamtal. De undersökningar som utförs är mycket sällsynta undantag. Samtidigt görs från FOA kategoriska uttalanden rörande arten hos UFO-fenomenet; uttalanden som alltså i allmänhetens ögon kommer från experthåll, men som i själva verket baseras på en verksamhet som är i högsta grad ineffektiv!

Ett tydligt prov både på vilseledande förklaringar och på FOA:s ineffektivitet var den artikel i FOA-tidningen i våras (en artikel, som tyvärr gav återklang i de flesta större dagliga tidningar inte bara i vårt land utan även i övriga Norden), där det bl.a. sades att "rapporterna tycks glesna. I fjol kom det in ett trettiotal observationer, men i år har det hittills inte kommit in en enda".

Uttalandet tolkas följaktligen som att inga observationer GJORTS, vilket tydligen också är FOA:s avsikt. MEN NI VET - lika väl som vi - ATT DET ÄR FEL!

Fram till slutet av mars hade vi fått in minst sex rapporter om olika rymdfenomen: flygande cylinder över Dala-Jämsa och Arjeplog, nästan en kollision mellan UFO och bil utanför Nyköping, lysande klot nära Försvarets Forskningsanstalt (?) i Tumba, etc...

Kan det vara möjligt att INGET av dessa fall nådde FOA?

Om så är fallet finns det all anledning för FOA att vara försiktig med officiella uttalanden. Eller vad anser Ni själv? Hur får Ni den begränsade verksamhet Er avdelning utför att stämma med den tydliga effekt offentliga förklaringar från FOA bevisligen har?

Men vad beror FOA:s ineffektivitet på? Är det en fråga om bristande resurser - ekonomiska eller personalmässiga? Eller är det helt enkelt en fråga om brist på intresse att nå en lösning på UFO-problemet ...

VI TÄNKER GÖRA ALLMÄNHETEN MEDVETEN OM DETTA!

Vi riktar denna gång ett öppet brev till den myndighet, vilken - ÄN SÅ LÄNGE - är ansvarig för den svenska allmänhetens information om tefaten; den myndighet till vilken vårt lands massmedia sätter sin tilltro och som - ÄN SÅ LÄNGE - styr den allmänna attityden gentemot UFO-fenomenet.

• Tage Eriksson

Augusti 1970

"Granskningen ska fortsätta, säger laborator Eriksson, MEN HAN SER HELST ATT SLIPPA TELEFONRAPPORTER TILL HEMMET NATTETID - vilket har hänt." (Dagens Nyheter, 10.4.70)

Vi har en känsla av, att om någon ringer upp en FOA-tjänsteman mitt i natten, så har han med största säkerhet gjort en iakttagelse som gjort starkt intryck på honom. Efter en sådan upplevelse har man all anledning att vänta sig INTRESSE från den myndighet som har till uppgift att handha dessa ärenden. En snabb reaktion kan leda till att fler personer (militärer, poliser, piloter, etc) genast kan göras uppmärksamma på UFOt, som kanske ännu är synligt.

SÅDANT HAR HÄNT!

"MEN JAG SER HELST ATT JAG SLIPPER TELEFONRAPPORTER TILL HEMMET NATTETID..."

Vi tror att Ni instämmer i vårt önskemål om en utökning av FOA:s UFO-verksamhet, en utökning som skulle kunna innebära:

- att observatören kunde göra sin rapport närhelst på dygnet iakttagelsen gjorts;
- att noggranna undersökningar utfördes om nödvändigt omedelbart efter inrapporteringen;
- att de officiella uttalandena från FOA angående UFO-saken var baserade på INGÅENDE STUDIER och därmed verkligen kunde betraktas som EXPERTUT-LÅTANDEN;
- att det verkligen gjordes försök att ge SVAR på UFO-gåtan;
- att allmänheten slapp matas med avfärdanden och förklaringar i stil med att FOA "ännu inte har fått in NÅGRA iakttagelser som vi kan beteckna som bevis. De bilder och filmer som visats av flygande tefat är tillverkade."

Detta är inte bara ett undvikande svar - DET ÄR LÖGN!

NI VET DET!

De bilder som tre 13-åriga pojkar tog från Lommavägen i Skåne den 9 juni 1968 har visats för FOA. Fotona togs då pojkarna väntade vid en jämvägsövergång, och de visar UFOt i två vinklar: underifrån och från sidan, varvid kupolformen tydligt syns. Bilden togs med en enkel Instamatic kamera, på en trafikerad plats, av tre unga grabbar som tidigare skrottat åt tanken på tefat.

"ALLA bilder som visats av flygande tefat är tillverkade..."

STÅR NI FÖR DET PÅSTÅENDET?

I artikeln i FOA-tidningen ägnades nästan hela utrymmet åt förklaringen att de flesta rapporter FOA granskat sedan 1965 har gällt lysande prickar på himlen, som i många fall kunnat vara satelliter eller lösgjorda raketsteg, och även meteororer ger många rapporter som följd. FOA säger också att uppskjutningar av forskningsraketer och konstgjorda molnbildningar ligger till grund för en del observationer. En mängd iakttagelser tycks också gälla ballonger av olika slag ...

"I MÅNGA FALL", "MÅNGA RAPPORTER", "EN DEL OBSERVATIONER", "EN MÅNGD OBSERVATIONER",...

Varför inte lämna dessa "flesta, många, en del, etc" rapporter som fått sin förklaring, och istället gå över till dem som ej gått att förklara? Det är väl DESSA rapporter som är av intresse, eller hur? Låt oss därför ta en titt på några händelser som ej kan lämnas oförklarade på grund av att rapporternas innehåll är för "tunt":

Låt oss t.ex. höra vad FOA har att säga om observationen i Hällesåker i början

av oktober förra året, då Bertil Lyrstedt tillsammans med sin mor och bror under närmare EN TIMMES TID iakttog ett METALLGLÄNSANDE KLOT som SVÄVADE STILLA på 500 meters höjd, tills det vid gryningen gav sig iväg med ett VISSLANDE LJUD! Tidigare på kvällen hade det MED BLINKNINGAR BESVARAT LYRSTEDTS SIGNALER MED BILLJUSET, och även FÖLJT EFTER honom då han färdats mot hemmet i bil!

Vad säger FOA om de iakttagelser som gjordes av familjen Henningson i Fridhem norr om Avesta hösten 1969 (bl.a. den 6 oktober), då ett mystiskt lysande föremål vid ett tillfälle efter en del manövrer på himlen gick så lågt att man kunde skönja FÖNSTERKONTURER och andra detaljer?

Vad anser FOA om det föremål som med nöd undgick att kollidera med Hugo Eriksson och Dan Ridne då de i bil var på väg mot Nyköping på kvällen den 26 januari i år? Det starkt skinande objektet var LIKA STORT SOM EN BILRATT, hade PLATT FORM och ett "TAK" över själva kroppen.

Låt oss också få veta vad FOA har att säga om det föremål en hel familj i Falkenberg såg två timmar under natten den 2 mars i år. I kikare iakttog de UFO:er som sakta rörde sig i en VID CIRKEL ovanför dem, och man såg också att det hade TRE VITA STRECK ELLER LJUSFÖNSTER på överdelen och ETT PAR HALVKLOTSLIKA UTBUKTINGAR på undersidan.

VARFÖR nämndes inga av dessa observationer i berörda artikel?

VARFÖR sade Ni att de flesta rapporter bara gällt lysande prickar på himlen, men UNDERLÄT ATT NÄMNA ATT DE VIKTIGASTE RAPPORTERNA GÄLLER SOLIDA FÖREMÅL IAKTTAGNA PÅ LÅG HÖJD AV FLERA OMDÖMESGILLA PERSONER?

VARFÖR ger inte FOA någon förklaring till dessa fall?

Vad såg dessa personer?

Satelliter?

Slutsteg från bärarketer?

Meteoriter?

Ballonger...?

Vilka resultat har Ni, Laborator Tage Eriksson, nått vid Era undersökningar av nämnda mycket uppmärksammade fall, som omöjligt kan ha gått Er förbi?

Med vänlig hälsning
Thor-Leif Dahnielson
redaktör

DE MYSTISKA KARTORNA

av George Ketman

Låt oss fömeka bevisen: Det finns inga Piri Reis kartor. Eller så är de falska. Och likväl existerar dessa kartor - de finns i Topkapu-palatsets museum i Istanbul. Auktoriserade kartografer har granskat dem, och de är otvivelaktigt verkliga. Dessa kartor från 1513 och 1528 visar både Amerika och Antarktis så exakt som är möjligt, och utgör säkra bevis för att människor tusentals år före vår tid hade en exakt kännedom om dessa kontinenter.

Människor eller ...?

Men vad gäller egentligen allt det här?

För några år sedan blev en pensionerad ingenjör,

mr Arlington H. Mallery, intresserad av gamla kartor som just påträffats i Istanbul i Topkapu-palatset. Dessa kartor, som ritats på Columbus tid av den turkiske amiralen Piri Reis, hade två egenskaper: De var bland de första då kända som omfattade både Amerika och Antarktis, och de verkade vara påfallande korrekta. Amerikanska flottans hydrografiska avdelning försäkrade att avståndens exakthet mellan den Gamla och den Nya Världen, Azoreernas, Maderias och Kanarieöarnas placering, kustkonturerna och landmärkena är anmärkningsvärda.

"Det finns inga sådana kartor i hela världen", skrev Piri Reis i en marginalanteckning. "Jag ritade dem med hjälp av tjugo kartor, bl.a. fyra portugisiska kartor och en karta som ritats av Columbus."

Man har också fått veta att Piri Reis vid sammanställandet använde åtta gamla grekiska kartor, som förts vidare genom traditionen sedan Alexander den Stores tid.

Mr Mallery undersökte kartorna i detalj; vid första anblicken verkade de vara baserade på felaktiga mätningar. Icke desto mindre var varje kontinent, varje vik, varje ö eller holme exakt utplacerad. Det var som om Piri Reis och de kartritare som inspirerade honom haft verklig kännedom om de beskrivna länderna, fastän de ignorerat traditionella projektionssystem och latitud- och longitudbegrepp.

Mer och mer förbryllad upptäckte mr Mallery att kartornas synbarliga brist på sammanhang försvann när man använde ett visst kodsystém. Allt tydde på att dessa mystiska kartritare använt bestämda linjemönster. Mr Mallery, som var medveten om sin inkompetens på detta område, bad amerikanska flottans hydrografiska avdelning om hjälp. Tillsammans med mr Walters upptäckte han det kodsystém som gjorde kartorna användbara. Sedan överförde man med hjälp av ett gitter dessa kartor på en modern jordglob och resultatet förbluffade dem.

Dessa kartor visade inte bara Nord- och Sydamerikas kuster och Antarktis kust, utan också dessa kontinenters inre: platåer, bergskedjor, osv. Den hydrografiska avdelningen är kategorisk: PÅ DESSA KARTOR VISADE SIG FINNAS UPPLYSNINGAR OKÄNDA FÖR VÅR TIDS KARTRITARE, speciellt vad Antarktis anbelangar!

Låt oss särskilt nämna dessa bergskedjor som inte uppträdde förrän år 1952, men som fanns på Piri Reis kartor - inte med ungefärliga, utan med EXAKTA, höjder. Andra bergskedjor, som inte finns på nyare kartor, visade sig verkligen existera så som Piri Reis ritat ut dem, MEN NU UNDER IS-TÄCKEN.

Inte heller vad det gäller vissa kustområden, på Grönland stämde Piri Reis kartor med våra moderna kartor. Efter en geologisk undersökning visade det sig, att just dessa områden starkt förändrats genom havets erosion under de senaste århundradena; DERAS BERÄKNADE TIDIGARE KONTURER STÄMDE MED DE MYSTISKA KARTORNA!

Exakt varifrån kom den information, som Piri Reis använde? Mallery, Walters och B. Daniel Lineham, chef för Weston Observatory och för American Seismologic Services, uppskattar dess ålder till 5000 år. Hur var det möjligt för navigatörer för 5000 år sedan att förfoga över informa-

tion, som vi inte erhållit förrän för några år sedan?

"Det är ett problem vi länge grubblat över utan att finna någon lösning", svarar Mallery. Med en viss humor tillägger han: "Kanske dessa forntida människor hade flygplan!"

En fantastisk teori! En enastående historia! Frånsett att detaljerna på dessa kartor är exakta, så är det ännu mer förbryllande att bergskedjornas konturer också är korrekta. År 1599 sände holländska handelsflottan fem skepp för att utforska Magellans sund. Vindar eller navigationsfel förde emellertid ett av dessa skepp, "The Good News", ned till 64 grader sydlig bredd. Dirrick Cherritz, skeppets kapten, var den förste som såg Antarktis. Han tappade modet när han såg denna kontinent och gav inte ens något namn åt ett så öde område.

MEN VEM KARTLADE DÅ DESSA BERGSKEDJOR?

Det är tydligt att det inte kan ha varit någon lekman eller några amatörforskare, utan en vetenskaplig grupp, perfekt utrustad för denna uppgift. Vad som är ännu mer förbryllande för isforskarna är det faktum, att DESSA KARTLÄGGNINGAR AV BERGEN OTVIVELAKTIGT GJORTS FÖRE ISTIDEN, dvs innan isen täckte dessa toppar och dalar, eller för att vara ännu mer exakt: för MINST TIOTUSEN ÅR SEDAN! (- Kartorna visar också några öar i Medelhavet som NUMER ligger 180 meter UNDER HAVETS YTA. När den senaste istiden upphörde för 10.000 år sedan, höjde sig havsytan just 180 meter och steg över öarna. Kartorna MÅSTE sålunda ha ritats FÖRE denna havsytans höjning! - red.)

"Det finns inga bevis för att dessa kartor har ritats med utgångspunkt från mätningar gjorda från luften", var svaret från amerikanska flottan. Det hade varit ganska oroande om amerikanska flottan trots att det existerade flygande föremål för femtio sekler sedan.

Icke desto mindre drar vi oss här till minnes några vetenskapliga gåtor som ger oss anledning tro att utvecklade civilisationer existerade på jorden för tusentals år sedan; eller att de åtminstone kontaktade jorden ...

Varifrån har t.ex. den perfekta parallelepiped av stål kommit, som finns på Szalzburgmuseum? Den upptäcktes år 1886 i ett kolstycke från Tertiärperioden av en österrikisk fysiker vid namn Gurlt; dess vikt är 785 gram och den mäter 67x67x47 mm.

Och varifrån kommer dessa spikar, också gjorda av stål, som upptäcktes av Sir Charles Brewster i Kalkblock från Kritperioden; spikar med platta huvuden, som inte passar in någonstans i vår paleontologi?

Mallery själv, "upptäckaren" av Piri Reis kartor, fann i samarbete med Smithsonian Institute och US Bureau of Standards spår av metallurgi härrö-

rande från så långt som 7000 år tillbaka, visande att man då framställde stål - I UGNAR MED 9000 GRADERS VÄRME. Inte heller det stämmer med vår moderna paleontologi.

Vi bör också minnas att gåtan med de feniciska städerna i Amazondalen ännu inte lösts. Inte heller har gåtan med försvarsverken i Klippiga Bergen, innehållande stålredskap, lösts; inte heller gåtan med de cirkelrunda fort i Skottland och Irland, vilkas granitvallar har förglasats genom mycket höga temperaturer. Det är dags att vi börjar revidera paleontologins accepterade uppfattningar.

De väldiga ruiner, som påträffats på Ponape-ön i Stilla Havet, och hål som gjorts av havsdjur i den berömda jättelika försvarsmuren i Tiahuanaco i Peru - PÅ EN HÖJD AV 3000 METER ÖVER HAVET - passar inte alls in.

Låt oss minnas att kineserna använde en primitiv kompass för ca 4000 år sedan. Grekerna hade en stor kunskap om stjärnsvärlden, vilket bevisas av det med drivhjul försedda komplicerade astronomiska uret i Antikythera.

Listan över dessa gåtor - som blir allt längre för varje år - är häpnadsväckande. Vad ska vi tro om allt detta? Att den moderna världens historia kanske här sitt ursprung vid Medelhavets kust, men förvisso INTE människans historia.

Kina och Egypten kan inte längre betraktas som några historiska gränser i civilisationernas kronologi. FÖR NÅGRA TUSEN ELLER KANSKE TIOTUSENTALS ÅR SEDAN FANNS HÄR ANDRA CIVILISATIONER, ANDRA TEKNIKER OCH ANDRA NAVIGATÖRER. Men varifrån kom de? Vad hände med dem?

Om vetenskapen tar en närmare titt på det - kanske vi kan få svaren under de närmaste åren.

VETENSKAP

UNIVERSUM

DU STORA VÄRLD ...

Vårt universum verkar vara minst dubbelt så stort som tidigare antagits. Antagandet bygger på iakttagelser som gjorts av ett amerikanskt observatorium, som under kretslopp kring jorden på 720 km höjd under ett år har studerat den yttre rymden.

Under det gångna året har den över två ton tunga rymdsonden studerat stjärnor och galaxer genom observationer av deras ultraviolettera ljus, som det på grund av atmosfären är nästan omöjligt att iakttä i teleskop på jorden.

Observationsresultaten visade bl.a. att de galaxer, som befinner sig på stort avstånd från jorden (de s.k. "blå" galaxerna), lyste långt kraftigare än astronomerna väntat sig.

- Denna oväntat starka ultraviolettera strålning betyder att dessa galaxer är kraftiga ljuskällor, meddelade NASA. Eftersom deras ljus verkar så svagt vid observationer från jorden, måste de vara mycket långt bort, kanske åtskilliga gånger det avstånd vi tidigare räknade med.

Oavsett om de anser att universum har gränser eller är oändligt, så är de flesta astronomer överens om att de mest avlägsna galaxerna inte befinner sig över 20 miljarder ljusår från jorden.

Men rymdobservatoriets iakttagelser placerar dessa galaxer på ett avstånd av minst 40 miljarder ljusår, eller 360.000 biljoner kilometer bort.

Från: "Politiken", 8.12.69.

MERKURIUS

OJÄMNHETER PÅ MERKURIUS YTA

Merkurius, som bara är en tredjedel så stor som jorden, har mystiska ojämnheter längs en del av dess ekvator, förklarar vetenskapsmännen vid "Jet Propulsion Laboratory", Pasadena, Kalifornien. Det var när Merkurius befann sig 89 miljoner kilometer från jorden mellan den 24 maj och 13 juni förra året, som laboratoriet hade möjlighet att göra dessa iakttagelser medelst telemeter.

Mr Richard Goldstein, en av "Jet Propulsion Laboratorys" radarexpert, har förklarat att planet-ytan var speciellt skrovlig på en sträcka av 130 km i öst-västlig riktning längs ekvatorn. Det är möjligt, tillägger mr Goldstein, att dessa ojämnheter är berg, klippor eller kratrar, liknande de formationer som redan observerats på Venus.

Från: "La Meuse", 21.4.70.

MÅNEN

MÅNBILEN KOSTAR 25 MILJ. KR

Den amerikanska rymdflygstyrelsen har ännu inte fattat definitivt beslut om hur mån bilen ska se ut. Fordonet ska under kommande Apollofärder användas av astronauterna för utflykter på månen. Hittills har ju de fyra amerikaner, som landat på månen, bara kunnat stappla fram kortare sträckor i sina tunga rymddräkter. Dussintals mån bilar har redan testats. NASA är beredd att betala 100 milj. kr för

fyra sådana fordon. De kommer att bli världens dyraste bilar: 25 milj. kr styck. Och de mest kortlivade: var och en ska bara användas en gång och sedan överges i måndammet.

Mån bilarna ska användas av besättningarna på Apollo 17, 18, 19 och 20. (Apollo 14 startar i december i år.) Det kommer troligen att dröja 2 - 3 år innan den första bilen landsätts på månytan. NASA vill att bilen ska drivas med batterier, klara stigningar på upp mot 30 %, ha en aktionsradie av 120 km och kunna framföras i en hastighet av omkring 15 km/tim. Det är inte alls säkert att fordonet, kallat LRV (Lunar Roving Vehicle), kommer att transporteras till månen ombord på mån landaren. NASA umgås också med planer på att i förväg sända upp bilen nära astronauternas landningsplats.

Främst är det mån bilens konstruktion som fördröjt projektet. NASAs tekniker har testat ett 20-tal olika typer, men experterna är oense ännu. Någon gång i höst måste NASA bestämma sig för hur de fyra engångsbilarna ska se ut.

Från: FIB AKTUELLT, 7.7.70.

UFO-NYHETER

Som en pärla i skyn...

"Det såg ut precis som en underbar liten klar pärla uppe på himlen." Det är ett ganska vanligt sätt att uttrycka sig, då man beskriver sin iakttagelse av ett UFO. Tyvärr har vi inte möjlighet att återge nedanstående bild i färg, ty den klarblå lysande "pärlan" framträder onekligen vackert mot den svarta bakgrunden, inramad av solens ljusa strålar.

Fotot, som är ett i en serie på fyra, togs av ingenjör Carl Göte Axheim, Stockholm, då han den 9 maj i år gjorde ett försök att fotografera planeten Merkurius passage över solytan. Föremålet syns inte för blotta ögat, då bilderna togs mellan kl. 10.45 och 13.15 med en Exakta, Varex II (Objektiv: Carl Zeiss Jena No 3520264, Tessar 1:3,5 f=50 mm. Film: Agfa color 18 din, bl. 22, 1/1000 sekund).

När Axheim efter framkallningen upptäckte den mystiska pärlan, kontaktade han Astronomiska Sällskapet - där han är medlem - och dessa sände ett av hans foton vidare till Institutionen för astronomi vid Lunds universitet. Där kunde man dock inte uttala sig om vad bilden visade, utan gissade på en reflex (?).

solen

20

04

03

01

Skissen visar de olika positioner i förhållande till solen, som föremålet intar på de fyra fotonerna. Eftersom solen under de 2,5 timmarna förflyttade sig ett gott stycke över himlavalvet, måste föremålets bana ha varit mer utdragen, men likväl kvarstår det faktum att det gick i zick-zack, varför det inte kan ha varit någon meteor, satellit, el.dyl., eftersom dessa alltid rör sig i en rät linje.

Kanada

HUMANOIDER BESÖKER SJUKHUS

Lyckligtvis är inte Mrs Doreen Kendall, sköterska vid Cowichans distriktssjukhus, någon nervöst lagd person. Ty vad hon såg kl. 5 fm på Nyårsdagen var kanske den mest fantastiska syn hon någonsin kommer att få uppleva under hela sitt liv. Vad Mrs Kendall såg var ett klart lysande, cirkelrunt föremål med en glaskupol och med två människoliknande varelser ombord, vilket svävade i luften nära 20 meter från sjukhuset ovanför andra våningen, där hon arbetade på långtidsvårdsavdelningen. Mrs Kendall, som bor i Nanaimo och har varit sköterska under de senaste nio åren, sade att hon tittade till en äldre patient på avdelningen för långtidsvård på andra våningen i en av sjukhusets flyglar, och att hon gick för att dra undan gardinerna.

- Jag blev så förbluffad av det flygande tefatet, att jag inte ropade på någon. Jag kände mig fast-naglad och fascinerad och stod där omkring fem minuter och tittade, innan jag ropade på en annan sköterska, mrs Freda Wilson.

Farkosten, som lutade lätt nedåt mot henne, var nära 20 meter över marken och var ca 15 meter i diameter, eller "ungefär lika bred som fem sjukhusfönster". Medan skeppet svävade över henne, kunde mrs Kendall bara se den övre delen av figurerna ombord, men när farkosten "tippade" såg hon dem helt.

- De var välbygda, var mer än 1.80 långa, och deras händer hade samma färg och form som våra. Deras ansikten var täckta, och de bar mörka dräkter - lika pilotuniformer - av ett material, som verkade mjukt. Kanske beror det på att jag är så mekaniskt sinnad, men jag misstänker att de hade fått något mekaniskt fel och hade stannat för att laga det.

Hon berättade att en "man" stod över en instrumentpanel av krom, och de andra stod bakom honom. Där fanns stolar för dem att sitta på. Hon beskrev det tefatsformade skeppet som silverfärgat, metalliskt och med ett "halsband av ljus" runt mitten. Farkosten gav inget ljud ifrån sig medan den svävade över henne, eller senare när den satte fart mot sydöst.

- Jag frågade mig själv senare, om den hade något mekaniskt fel, och om det var därför de hade alla dessa ljus tända?

Medan hon stod och tittade, vände sig en man och såg direkt på henne och lade sedan sin hand på den sittande mannens rygg. Mrs Kendall sade, att huvudbonaden täckte hans ansikte. Den andre mannen förde så tillbaka en styrspek, liknande dem i ett stort flygplan, och föremålet tippade åt sidan och gav mrs Kendall en ännu bättre utsikt över instrumentpanelen och inredningen. Sedan såg hon att kupolen snarare verkade vara upplyst underifrån än från ovan.

- När det började röra sig bort insåg jag, att ingen skulle tro mig, och jag sprang och ropade åt mrs Wilson att komma och titta. Hon frågade vad i all världen det var, och jag sade att det var ett flygande tefat. Vid det laget sprang fem andra sköterskor fram till fönstret och tittade.

De såg farkosten cirkla runt fem gånger och sedan sakta försvinna mot sydöst.

- Jag hade glömt allt annat och kände ingen rädsla. Faktum är att jag gärna skulle velat åka med, och om männen hade tilltalat mig hade jag svarat helt naturligt. Anledningen till att jag var så fruktansvärt intresserad var att jag alltid trott på att det existerade flygande tefat. Nu är jag absolut övertygad.

Mrs Kendall sade, att tefatet nästan snuddade terrassen utanför sjukhuset, och tillade: "Om jag kunnat gå ut på terrassen, så hade jag kunnat prata med dem".

Det var kolsvart ute, när hon drog undan gardinerna.

Senare förde hon in sin upplevelse i sjukhusets arbetsschema: "Kl. 05.00 fm såg jag ett flygande tefat så lågt som vid sjukhusets tredje våning, när jag drog undan gardinerna. Det fanns två män eller figurer i kupolen, och de flög mot Victoria. Tefatets undersida var klart upplyst och även kupolen ... Nyårsdagens morgon."

På måndagen sade mrs Kendall, att upplevelsen hade lämnat henne med en fridfull känsla, och oavsett vad folk sade skulle hon aldrig ändra sin berättelse om vad hon såg.

Från: "Cowichan Leader", 7.1.70
(Flying Saucer Review, 3.70)

England

JÄTTEFÖREMÅL ÖVER SOUTHEND

Mr Jack Zetter, 22 år, från Seaforth Road, West-cliff, uppger att han och hans hustru såg ett UFO från Sutton Road, Southend, och följde det med sin bil till de förlorade det ur sikte fem minuter senare.

"Först trodde jag det var reflexer från taket på en hög byggnad, men sedan rörde det sig", sade mr Zetter. "Det rörde sig och stannade upprepade gånger. Det var lika stort som stadscentrat. Det var som en gigantisk drake. Alltsamman hade ett slags silveraktigt sken."

Han sade, att det var svårt att uppskatta hur långt bort det var. "Jag är säker på att det inte var ett flygplan, en ballong eller något annat välkänt."

Från: "Southend Evening Echo", 16.12.69.

Thor Heyerdahl (och 1000-tals andra) såg tefat!

HEYERDAHL PÅ "RA" FICK SYN PÅ TEFAT

SAN JUAN, Puerto Rico (UPI)

Thor Heyerdahl på sin Ra 2, männen ombord på FN:s oceanografiska forskningsfartyg "Calamara" och TUSENTALS invånare på St. Thomas, St. Croix och andra västindiska öar rapporterade, att de sett ett tefat (UFO = oidentifierat flygande föremål) på tisdagsmorgonen.

Navigatören Norman Baker, som sände en radio-rapport från Ra 2, sade att han hade styrvakten när han först fick syn på det platta, cirkelrunda, upplysta föremålet. Han ropade på Heyerdahl och den mexikanske antropologen dr Santiago Genoves och alla tre sade, att tefatet var synligt i tio minuter. Ombord på "Calamara", som var på väg att möta Ra 2, meddelade man att man också sett föremålet.

Tidningar och radio och TV-stationer på öarna meddelade, att de fått hundratals telefonsamtal från personer som sett föremålet kl. 2.45 svensk tid på tisdagen. Några rapporter hade också kommit in från fiskare, meddelade man.

Skrämmande UFO

Under våren 1967 iakttog hundratals människor i Vätterbygden under flera dagar ett mystiskt ljusfenomen över Vättem i nordväst. Även från Jönköpings flygplats såg man föremålet i flera timmar, men inga experter på området kunde uttala sig om vad det var. Kroppen på ljusfenomenet hade formen av en liksidig triangel med basen uppåt. Kanterna skimrade i grönt, medan mitten var röd.

En av dem som iakttog objektet var fotograf Kenneth Björk, Huskvarna, som såg det från sin balkong. Han plockade genast fram sin färgbildskamera och tog några fotografier, men då dessa framkallades syntes inget ovanligt på dem. FÄRG-ERNA, SOM TYDLIGT SYNTES FÖR BLOTTA ÖGAT, HADE INTE ALLS FASTNAT PÅ FILMEN!

Men några dagar senare hade Kenneth Björk bättre tur. Vid en intervju berättade han så här om sin upplevelse:

"Klockan var ungefär halv nio denna stjärnklara kväll någon gång i april 1967. Jag var på väg i bilen från Jönköping de sju kilometerna hem till Huskvarna, när jag på himlen såg något rödaktigt som jag tyckte rörde sig. Jag såg det genom vindrutan och högra sidorutan, och hela tiden medan jag åkte mot Huskvarna höll det samma position i förhållande till bilen. Jag försökte hålla kontakten med det, men sedan tappade jag det ur sikte när jag kom in i stan.

Så när jag åkte förbi Sotarvallen - en stor plan som används för bilparkering - fick jag se det där igen, och då var det på närmare håll. Jag körde ned på planen, stannade bilen och gick ur för att se det bättre. Då kom det där föremålet närmare, och det verkade vara något METALLISKT, som en slät SKIVA, ovanför det röda skenet. Det var ju inte så väldigt nära, ungefär 300-400 meter högt upp, så jag såg inga detaljer - men det skrämde mig. Det var otäckt, så jag blev faktiskt riktigt

darrig i benen när jag stod där. Man blir lite uppskakad när man ser något sådant där ...

Det rörde sig sakta emot mig, ungefär som en svävande ballong. Men det lyste ju, så först tänkte jag att det kanske var en flygmaskin. Men så hördes det INGET LJUD alls, och det hade INGA VINGAR, så det KAN ju inte gärna ha varit något flygplan eller någon helikopter.

Så - plötsligt - ändrade det färdriktning: inte med en sväng utan i en TVÄR VINKEL. Samtidigt ändrades det röda ljuset till vitt, och föremålet för uppåt i sydlig riktning och blev mindre och mindre. Jag kan inte säga vilken hastighet det hade, men det gick snabbare än när det först kom emot mig. Jag försökte följa efter det - jag bor i södra delen av staden och skulle ändå hem - men det var ju lönlöst.

Sedan när jag kom hem tittade jag på himlen, och då fick jag se det i precis den riktningen; samma röda ljus som när jag stod vid bilen, fastän mycket mindre ... ungefär så stort som när jag allra först såg det, medan jag åkte mot Huskvarna. Så jag satte upp stativet med kameran i trädgården, men när jag började knäppa, såg jag det bara som en liten punkt. Det var ju längre bort då. När jag framkallat bilderna syntes tydligt en liten ljus prick, som hade olika position i förhållande till stjärnorna på de olika bilderna."

Tyvärr gjordes det ingen undersökning vid tiden för observationen, men det finns ingen anledning betvivla sanningshalten i Björks berättelse. Därtill har vi sett bilderna, som förvisso visar samma föremål som Björk observerade. Och händelsen blir onekligen ännu mer intressant, om man ser den i relation till alla andra iakttagelser som gjordes på andra platser vid samma tid - t.ex. det mycket omskrivna och omdiskuterade Vilhelmina-fallet en månad tidigare, då fem personer såg två lysande, svävande skivor i närheten av sin gård, Lövåsen, strax utanför Vilhelmina.

Thor-Leif Dahnielson

SMÅ GRÖNA MÄN PÅ MÄNEN

av Major H. C. Petersen

Har ni någonsin tänkt på att skräckberättelserna, de "små gröna männen", våldtäkterna, bortrövanden, sjukdomar och död i samband med närvaron av flygande tefat är fenomen, som inte dök upp förrän en bra tid efter det att de flygande tefaten började visa sig i stora antal år 1947? Ja, faktiskt inte förrän efter det att George Adamskis första böcker blivit kända.

Varifrån kom alla dessa monstruösa påståenden? Nå, det kan knappast råda något tvivel - de kom från motståndarna till den sanna informationen om våra besökare.

Vid en första anblick verkar det underligt nog, att det i första hand är s.k. ufologer som i UFO-tidskrifter och i UFO-böcker lägger fram och stöder sådana skrämmande och missvisande upplysningar.

Detta bevisar, som vi alltid har sagt, att sådana källor arbetar inspirerade av helt andra motiv och krafter än vad som synes när de talar om vilket arbete de utför; och så har vi då här den s.k. "tystnadsgruppen" på knappt en armlängds avstånd!

Även Adamski var tvungen att inse att han blivit lurad, när mr Honey slutligen visade sitt rätta jag - lyckligtvis hände det vid en så tidig tidpunkt, att endast redan ruttna träd föll. Och vi måste inse att vi fortfarande har tystnadsgruppens redskap bakom ryggen på oss - även inom IGAP. Men de är "kopplade", så vi vet var vi har dem.

Eftersom observations- och kontakt-aspekterna hos UFO-saken genom dessa krafter har blivit så neddämpade och förvanskade som de möjligtvis kan bli, är det bara naturligt erfarenheten härifrån används även inom andra områden, varifrån en förklaring på våra besökares aktiviteter möjligen kunde komma.

Jag tänker speciellt på rymdprogrammet! Omedelbart efter Gagarin och Glenn kom de första små tecknen på att våra besökare - precis som Adamski berättat - följde programmet på nära håll. När vi sedan banade oss väg längre ut i rymden, ökade bevisen för att utomjordiska rymdskepp var närvarande vid varje rymdskott. Ännu kom ingen reaktion från motståndarsidan, eftersom detta hörde till den aspekt hos UFO-saken som dämpats ned.

Så nådde vi månen, och en hel del information offentliggjordes - både band och foton - och bilderna var t.o.m. försedda med förklarande texter från NASA.

Tanken bakom offentliggörandet var säkert att man ansåg, att den slöa, likgiltiga och inför auktoriteter lättrogna massan säkert inte skulle betvivla information som släpptes ut från dessa auktoriteter, och försök från vetenskapens sida att förvirra kärnfrågan lyckades bara alltför bra genom det upprepade monotona mumlet: Månen är en öde och död öken av damm och stenar - !!!

Men vissa kretsar hade lärt sig att känna igen sanningen när de konfronterades med den, och dessa personer kunde nu berätta att det material som offentliggjordes från NASA bl.a. avslöjade följande om månytan: a) månbasen byggda av intelligenta varelser, b) fordon i rörelse, c) rymdskepp nära ytan, d) vatten i vissa områden.

Allt detta är endast detaljer som vi redan känner

till från Adamski, men de har inte tidigare bekräftats vare sig direkt eller indirekt av andra. NASA kallar (a) kupoler, (b) stenar, (c) bergstoppar och (d) okänd svart massa.

Och snart blandade sig astronauter och vetenskapsmän (verkliga vetenskapsmän) in i månkören, och månen började bli lika farlig för tystnadsgruppen, som UFOs varit från 1947 till rymdprogrammets början.

Och så upprepar historien sig. Liksom självständigt tänkande individer inte låter sig luras att tro på små gröna män och liknande - och därför (som tystnadsgruppen ville) har avfärdat UFO-saken - kan man inte heller få sådana personer att tro på sagor om månen. Genom att berätta sagor om månen för dem, kan man få dem att överge även detta intresse.

Allt är mycket listigt. För stunden cirkulerar de mest vansinniga historier om månen (se fotnot nedan! - red), och gissa vilka som sprider dem? Just precis, det är samma kretsar och personer som sprid alla dessa rykten om de små gröna männen och allt det nonsens vi nämnde härovan. Det är en hög s.k. ufologer som f.n. sprider sådana horribla berättelser om månen i UFO-tidskrifter och, tro mig, mycket snart även i böcker, att sanningen helt slås ned och inom en kort tid ingen ens bryr sig om att lyssna på något rörande månen. Snart säger de: "Nej, nu har det slutgiltigt bevisats att dessa UFO-troende inte är något annat än lögnare och bluffmakare", och det är just vad dessa ulvar i fårakläder - tystnadsgruppens redskap - siktar på. Det är vad CIA vill att de ska göra, och betalar dem för.

Så var mycket, mycket försiktig, så att du inte sprider rykten om månen! Vi kommer att med jämna intervaller lämna ut sann information om månen och rymdprogrammet, så gör dig själv och oss tjänsten att nöja dig med den information vi ger. Om vi kan enas om det, kommer vi att kunna undvika att bidra till den allmänna förvirringen och ofrivilligt stödja de negativa krafter som alla mycket snart kommer att känna till ...

Det kommer snart en "Dagen D" för UFO-saken!

(Fotnot: Tyvärr råkade av misstag ett typiskt exempel på dessa fantasi historier om vår satellit publiceras i Bulletinens juni-nummer - i form av en kort notis från "National Bulletin", som gjorde gällande att överraskade astronauter skulle ha sett rader av UFOs uppställda i en månkraater.)

(forts.)

RYMDSKEPP och GRAVITATION

av George Adamski

Våra jonraketer beräknas åstadkomma elektrisk utblåsning av joniserade partiklar, en utblåsning så svag att man liknat den vid "en fjärlig suck". Men då raketen kommit ut i rymden och blivit viktlös, på grund av att jordens gravitation inte längre påverkar den, kommer denna lilla "suck" av jonisk kraft att kunna driva fram raketen med närmare 5 miljoner km/tim.

Inom sitt eget självframkallade pro-gravitativa fält, kan tefatet färdas med högre hastighet än ljusets. Den drivkraft som produceras av generatorer i rymdskeppet är jämförbar med den som framställs i de elektrostatiske Van de Graaff-generatorer som används i våra fysiklaboratorier.

En intressant laboratedemonstration, som visar samma effekt som ett svävande tefat, kan utföras genom att man placerar en aluminiumring över en stor elektromagnets lodräta kärna. Genom att sända växelström genom magneten, kontrollerat med en rheostat, kan aluminiumringen fås att sväva. Tefatet skapar däremot sitt eget resonansfält, istället för att som aluminiumringen "flyta" på magnetiska virvelströmmar.

Elektrostatisk kraft kan demonstreras genom att man placerar en liten remsa aluminiumfolie nära urladdningsgloben på en Van de Graaff-generator. Folien kommer att kretsa runt globen utan någon mekanisk hjälp.

Flygande tefat beskrivs ofta som glödande. Detta fenomen uppstår när de små partiklar i rymden, genom vilka skeppet färdas, kommer i kontakt med skeppets omgivande fält av bortstötande vågor. Pulseringen inom detta fält orsakar en skimrande effekt, liksom när värmevågor stiger upp från en trottoar. Detta gör att skeppet ser ut som om det "levde och andades". Fältet kan även böja ljusstrålarna runt skeppet, så att det plötsligt ser ut att försvinna. Det finns emellertid fortfarande där, och har inte på något sätt dematerialiserats, som en del vill göra gällande. Även en annan förklaring finns till skeppens plötsliga försvinnande. Eftersom fältets styrka förändras, kan joniseringsgraden få det att skifta i spektrums alla färger. En ökning av energin gör att fältet skiftar färg ända upp till spektrums osynliga del, och därmed försvinner farkosten ut ur vårt synfält på samma sätt som en tung molnbank kan dölja ett flygplan.

Den intensiva bortstötande kraften tjänar också som en sköld, så att inte föremål i rymden ska träffa skeppet. Samtidigt förenas detta fält med atmosfären eller rymden så att ingen friktion uppstår. Tack vare den pro-gravitativa naturen i ett

rymdskepps färdssätt, påverkas dess passagerare inte av någon våldsamt manöver, eller av obehagliga atmosfäriska betingelser.

Då det ska färdas snabbare än ljuset, ställs fältet runt skeppet in på en högre bortstöttningsgrad, varvid skeppet uppnår "primär drift". För detta är skeppet utrustat med en automatisk robotdetektor och dito kontrollsystem, som vid behov även kan skötas manuellt.

I motsats till de teorier vi hittills accepterat, förvandlas inte materia till ren energi under sådana förhållanden. Ett rymdskepp omgivet av sitt kraftfält kan jämföras med en planet som innesluten i sin atmosfär rör sig som en enhet genom rymden. Så när ett rymdskepp accelererar och verkar försvinna, har det i själva verket uppnått "primär drift" och det vibrerar med en större hastighet än det synliga ljuset. Vid ännu högre frekvenser kan det t.o.m. bli osynligt för radar.

Den hål-effekt man sett på så många tefats-foton skapas genom ett "magnetiskt fönster". En liten del av skeppets kraftfält neutraliseras och tillåter observation både visuellt och medelst radar. Ibland är detta nödvändigt, nämligen när skeppets kraftfält är inställt på en hög resonansfrekvens.

De tre halvklot som finns under de flesta tefat tjänar både som landningställ och som ett "trepunkts, elektrostatiskt system för kontroll av framdrivningen". Moderskeppen använder en serie i stammen inbyggda band till samma syfte. På samma sätt som vi använder styrraketer på våra rymdfarkoster, använder tefaten dessa variabla trepunkts-system till manövrering genom att reglera strömmen.

Vid horisontell flygning inom en planets jonosfär, färdas tefaten längs planetens geomagnetiska kraftlinjer. De svänger tvärt genom att ändra halvklotens laddningar. På detta sätt utnyttjar de och förs fram på de strömmar som finns i rymden. Ett rymdskepp kan ändra riktning med tvåa svängar i nittio grader eller andra oberäkneliga manövrer, som ofta tillskrivits tefaten.

En viktig faktor våra rymdskeppskonstruktörer måste tänka på är, att väggarna av säkerhetskäl ska vara flerdubbla, och att det måste finnas ett lagerrum för det mesta av framdrivningsutrustningen. Det måste finnas minst två laddade väggar. Den yttre negativa väggen kommer i direkt kontakt med det skyddande kraftfältet runt skeppet. Detta elektrostatiske kraftfält joniserar alla partiklar som kommer nära skeppets yta, och de negativa laddade rymdföremål som kommer nära nog för att påverkas. Ju mer kraft som används, desto längre

bort från skeppet märks dess påverkan.

Ett utjämnande positivt fält finns i den inre väggen, och gör att skeppets inre hålls i ett neutralt tillstånd.

Det är också viktigt att det finns ett automatiskt filter- och luftkonditioneringsystem mellan skeppets väggar, som håller luften ren och gör att temperaturen och trycket är behagligt för de ombordvarande.

Det är alltså inte så stor skillnad mellan moderna rymdskepp och våra egna ubåtar, som kan gå på ytan där trycket är litet, och på stora djup där det yttre trycket är intensivt. Vid vilket djup som helst kan båten manövreras efter behag, utan att det är otrevligt för passagerarna. Likadant är det med ett rymdskepp. I yttre rymden är trycket litet. När det kommer in i en planets jonosfär och närmar sig planeten ökar trycket betydligt. Likväl kan det hela tiden manövreras efter behag, utan att passagerarna känner något obehag.

På samma sätt som våra ubåtsnavigatörer bekantat sig med de många strömmar som finns under havsytan, så kommer våra rymdnavigatörer att få lära känna de magnetiska strömmarna i rymden och mellan planeterna och deras jonosfärer. Temperaturer och strömmar i rymden varierar oavbrutet i upprepade mönster. Vi måste lära oss att använda dessa rymdflojder för att föra skeppet i rätt riktning, och den energi de skapar måste omvandlas till drivkraft, om vi någonsin ska kunna färdas säkert och kunna få åtnjuta interplanetarisk gemenskap med våra grannar på andra planeter.

FREDSBÖN

U THANT ÖNSKAR FRED, FÖRSTÅELSE OCH RÄTTVISA

San Francisco (TT): - Det är brukligt i många länder att önska något i samband med ett jubileum. I Burma har vi sedvänjan "Su Taung", eller att framföra välgångsönskningar på högtidsdagar. Över hela världen avspeglar sådana sedvänjor människors gemensamma förhoppningar, sade general-sekreterare Thant i ett budskap på fredagen med anledning av 25-årsdagen av FN-stadgans undertecknande i San Francisco.

- Jag önskar att människor upphör att hata och döda sina medmänniskor på grund av ras, hudfärg, religiös tro, nationalism eller ideologisk övertygelse.

- Jag önskar att mer KÄRLEK, MEDKÄNSLA och FÖRSTÅELSE skall vägleda skötseln av människans angelägenheter.

- Jag önskar att de rika och privilegierade skall dela sina rikedomar med de fattiga.

- Jag önskar att nationerna skall utgöra ett exempel för varandra när det gäller konsten att styra människor i fred, rättvisa och välfärd.

- Jag önskar att alla nationer skall enas för att med mod och beslutsamhet möta de världsomspännande problem som mänskligheten står inför.

- Jag önskar att de väldiga framsteg som gjorts inom vetenskap och teknologi skall få sin motsvarighet när det gäller moral, rättvisa och politik.

- Jag önskar att världen ville lyssna med mer uppmärksamhet på ungdomens engagerade stämmor.

- Jag önskar att ledarna för vår tids stora nationer kunde överbrygga sina meningsskiljaktigheter och förena sina krafter till fromma för mänskligheten.

- Jag ber för en snar fred i det förhärjade Indokina, för en rättfärdig och bestående fred i Mellanöstern i enlighet med FN:s resolution och för medverkan snarast möjligt i världsorganisationens verksamhet av folkrepubliken Kina.

(Göteborgs-Posten 27.6.70)

Somliga kanske ställer sig frågande inför ovanstående och annat icke-UFO-materials berättigande i en UFO-tidskrift. Och det är förklarligt - vid första anblicken verkar det definitivt inte ha något med tefaten att göra. MEN - om vi granskar det hela lite närmare ...

Är UFO-saken bara iakttagelser av ljussken och främmande föremål?

Är den bara registreranden av mystiska objekt på radar, foton och filmer?

Är den bara diskussioner mellan vetenskapsmän, UFO-forskare, psykologer, "tefats-troende" och tefatsförnekare?

Är den inte också något mycket mer, som får den att påverka hela vår tillvaro på samma sätt som varje annan epokgörande upptäckt i mänsklighetens historia: INLEDNINGEN TILL EN KONTAKT MED UTOMJORDISKA CIVILISATIONER?!

Alltför få människor inser att ingenting är isolerat från helheten; att allt som händer är sammanknutet i en evig väv där varje skeende alltid får följder och återverkningar som är indirekta resultat av denna första aktivitet.

Tefaten är sålunda inte heller någon isolerad företeelse. Vi måste se dessa besök från rymden i relation till tillvaron i övrigt, och försöka se framåt - uppskatta konsekvenserna av vad som är på väg att hända.

Upptäckten av atomkraften fick oerhörda conse-

kvenser inom alla områden, och tyvärr blev de negativa/destruktiva dominerande. Hiroshima står som ett oförglömligt minne över en tragedi åstadkommen av mänsklighetens manipulerande med krafter den inte var mogen för. Kontakten med en civilisation, som besitter en så högt utvecklad teknologi som den vilken nu besöker oss måste göra, innebär följaktligen ett möte med krafter som kan avgöra en hel världs öde.

Frågorna går inte att skjuta undan:

- Vad skulle bli följden om vi lärde känna och lärde oss utnyttja de oerhörda krafttillgångar, som tefaten uppenbarligen nyttjar?

- Skulle de enbart användas till fredliga, konstruktiva ändamål, eller skulle de få inta atomvapnens nuvarande position i det kalla kriget?

- Skulle de kunna komma att utgöra dödsstöten för denna civilisation, om det kalla kriget blev hetare ...?

Svaren på dessa frågor visar tydligt hur intimt möjligheterna till en öppen kontakt med rymdbesökare hänger samman med relationerna oss människor emellan. Hur gärna besökarna än skulle vilja uppnå kontakt med oss, så är det osannolikt att de därigenom vill riskera att vi utplånar oss själva ...

Vi får inte fästa vårt intresse så starkt vid den ena aspekten av UFO-fenomenet - den rent tekniska, vetenskapliga (observations-aspekten) - att vi glömmer dess andra sidor; glömmer det oerhörda det hela egentligen är frågan om: mötet mellan två världar. Två världar, av vilka den ena är fylld av splittring och stridigheter och förvisso inte utgör någon alltför attraktiv anblick.

DET FINNS ANLEDNING BETIVIVLA, ATT NÅGRA BESÖKARE FRÅN UNIVERSUM SKULLE VIJLA LANDA TILL ACKOMPANJEMANG AV BOMBKREVADER OCH MASKINGEVÄRSELD!

DET FINNS ANLEDNING TRO, ATT FÖRHÅLLANDENA MELLAN OSS MÄNNISKOR ÄR AVGÖRANDE FÖR VAD SOM KOMMER ATT BLI SLUTFASEN AV DET SOM HÄNT UNDER DE SENASTE 23 ÅREN!

DET FINNS ANLEDNING TRO, ATT VI GÖR BÄST I ATT TA EN TITT PÅ EN DEL AV DE SAKER SOM ÅSTADKOMMER SÅ MYCKET SPLITT-RING HÄR I VÅR VÄRLD ...

"UFONAUTER" är titeln på ett litet häfte, innehållande en förteckning över nära 200 påstådda "kontaktpersoner och ufonautberättelser", sammanställd av Willy Wegner. Häftet kan beställas från FUFOS - Julius Valentinersvej 15, 5 - 2000 Köpenhamn F. Pris d.kr. 3:50

fortsättning fr sid 10

En annan mindre notis i samma tidning omtalar en annan observation som gjordes i närheten samma dag:

LJUDLÖST UFO

På Nyårsdagen rapporterade Jim Drummond, 22 år, och hans hustru Dianne, 18 år, att de genom teleskop studerat ett klart ljus på himlen över Mill Bay.

"Det var ljusare i mitten, och jag kunde se fyra skarpa ljus i samma färg som liknade ljuslågor - bara lite större", sade han.

Paret sade, att de iakttog föremålet under ca fem minuter innan det försvann. Drummond sade sig inte ha någon aning om vad föremålet kan ha varit för något, men han trodde inte det var något flygplan, eftersom det inte hade några färgade navigationsljus.

"Jag har aldrig hört talas om något, som kan manövrera så sakta och så snabbt utan att åstadkomma något ljud", sade han.

Från: "Cowichan Leader", 7.1.70
(Flying Saucer Review, 3.70)

Erich von Dänikens två böcker, "Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna" och "Åter till stjärnorna", har fått ligga till grund för två internationella långfilmer, av vilka den första nu är färdiginspelad.

Paul Villa har sänt fotografier av flygande tefat till politiska ledare över hela världen. Willy Brandt svarade honom på ett mycket positivt sätt, och U Thant telefonerade till honom och talade om saken en hel halvtimme.

innehåll

REDAKTIONELLT.....	sid 3
Thor-Leif Dahnielson	
ETT ÖPPET BREV.....	sid 4
DE MYSTISKA KARTORNA.....	sid 6
George Ketman	
VETENSKAP.....	sid 8
UFO-NYHETER.. ..	sid 9
SKRÄMMANDE UFO.....	sid 11
"SMÅ GRÖNA MÄN PÅ MÅNEN".....	sid 11
Major H. C. Petersen	
RYMDSKEPP OCH GRAVITATION.	sid 13
George Adamski	
FREDSBÖN.....	sid 14